

Bút Ký
Chủ đề: Chiến Trận Khánh Dương/1975
Tác giả: MĐ Nguyễn Phạm Phúc/TĐ2PBND

KỶ NIỆM 40 NĂM TRẬN CHIẾN KHÁNH DƯƠNG THÁNG 3/1975

*Ai về Dục Mỹ Buôn Ma Thuật
Nếu có dưng chân ghé Khánh Dương
Chậm chân người hời nhè nhẹ bước
Kéo đạp lên mình các bạn tôi.*

*Ngày nào sinh tử thề hẹn ước.
Sao đành để lại một mình tôi
Đã mấy ĐÔNG về Anh vẫn đợi
Là bấy XUÂN qua thấy thẹn lòng.*

Mũ Đỏ Cù Lũ Nhí

Từ trước tới giờ có rất nhiều bài viết nói rằng Tiểu Đoàn 3 Pháo Binh Nhảy Dù tham chiến Khánh Dương. *Thật sự là Tiểu Đoàn 2 Pháo Binh Nhảy Dù mới là Tiểu Đoàn tham dự trận Khánh Dương.* Có rất nhiều người biết, nhưng không có ai đính chính chắc tại vì cùng là Nhảy Dù cả ai cũng vậy thôi. Nhảy Dù luôn nêu cao tinh thần đồng đội đó là truyền thống của Binh Chung Nhảy Dù. LĐIIND đổ quân vào Khánh Dương trên hai chiếc Dương Vận Hạm. Theo đích thân Tố Quyên thì chiếc Dương Vận Hạm LST-404 chở các TĐ2, 5, 6 và ĐĐ3 Trinh Sát Nhảy Dù. Còn chiếc Dương Vận Hạm LST-504 chở BCH/LĐIIND, các ĐĐ Công Binh, Công Vụ, Truyền Tin và TĐ2 Pháo Binh Nhảy Dù. Chiếc LST-404 chở quân tới trước. Anh em Nhảy Dù ở trên đó cũng khá lâu trước khi xuống cảng vào sáng sớm. Phía Hải quân cho người nhái và tàu nhỏ vây quanh LST-404, quăng lựu đạn liên tục xuống nước để phòng đặc công VC.

Trời gần sáng thì TĐ2, 5, 6 và ĐĐ3 Trinh Sát đổ quân xuống Cầu Đá. tôi gặp lại MĐ Liễu Hùng Nghị, sĩ quan tiền sát TĐ5ND (không nhớ đề lô cho ĐĐ nào) người bạn cùng khóa TĐ16/SVSQ Đồng Đế, cùng khóa Dù 329, cùng khóa CBSQ/PB [Căn bản Sĩ quan Pháo binh] lần cuối gặp nhau ở cây số 17 Huế. Tụi tôi rủ nhau ra ngoài uống cà phê.

Hai thằng sĩ quan nhỏ xíu mang 2 cây Colt 45 xệ xệ đi bộ ra ngoài cổng. Quân Cảnh có hỏi nhưng rồi cũng cho hai đứa ra. Chúng tôi lựa quán đối diện cổng có hai cô bán hàng khoảng tuổi 17, 18 ngồi xuống uống cà phê tán dóc với hai cô. Thì ba của hai cô bước ra. Khi biết chúng tôi là Nhảy Dù từ Đà Nẵng về. Ông không nói gì cả mà đi vào trong. Một lát sau ông lái chiếc La Dalat ra kêu 2 cô gái nói gì đó tôi không nghe. Tán dóc với 2 cô

khoảng 15 phút tôi đứng dậy tính tiền, nhưng 2 cô nói: Hai anh đợi ba em một chút, còn tiền cà phê ba em dặn không được lấy. Chúng tôi ngồi xuống tiếp tục tán dóc không quên lợi dụng cơ hội xin tên và địa chỉ để nếu có dịp ra thăm hay thư từ làm quen.

Một lát xe La Dalat về không phải một xe mà là 3 chiếc trên xe đầy những bánh mì, thuốc lá, đồ hộp, v.v. toàn là đồ ăn liền. Ông nhờ tụi tôi chuyển vào trong cho anh em Nhảy Dù. Không có gì là cảm động hơn, tôi không nói được lời gì cả. Cái gì đó nghẹn trong cổ họng của mình. Một lát tôi mới có thể nói: Chuyện này để cháu dẫn chú vào gặp cấp cao hơn vì tụi con không có thẩm quyền. Sau khi cảm ơn 2 cô chúng tôi dẫn ông về công và trình bày sự việc. Xong chúng tôi chào ông về lại đơn vị của mình. Một lát sau bánh mì, thuốc lá, đồ hộp được phát ra cho anh em.

Không những vậy khi đoàn GMC chở LĐIIIND đi qua thành phố Nha Trang tiến về Dục Mỹ thì rất là nhiều đồ đa số là thuốc lá từng cây, từng gói một quăng lên xe cho anh em. Không thể diễn tả được tình cảm mà đồng bào Nha Trang dành cho anh em Nhảy Dù. Bao nhiêu mệt mỏi, thất vọng, bất mãn vì tưởng được về Sài Gòn sau cuộc hành quân đầy gian nan, vất vả tại Thường Đức tan biến hết. Anh em LĐIIIND vào Khánh Dương với quân số hao hụt nhưng khí thế hào hùng chưa từng có. LỰC BẮT TÒNG TÂM, SỨC NGƯỜI CÓ HẠN. Mũ Đỏ LĐIIIND đã làm hết những gì có thể. Máu của anh em đổ tràn trên đèo Phụng Hoàng để đền đáp ân tình mà người dân Nha Trang đã dành cho họ.

Tôi được lãnh lương tháng 3, tháng lương cuối cùng của đời lính ở đèo Phụng Hoàng trước khi cuộc chiến xảy ra. Lãnh lương có tiền tôi rủ Hiệp và Hùng 2 khinh binh Trung Đội 4/ĐĐ21ND ra Dục Mỹ chơi. ĐĐ21/TĐ2ND đang đóng an ninh cho Pháo Đội C2/TĐ2PBND. Chúng tôi quá giang được xe GMC về Dục Mỹ trên xe có khoảng 10 Nhảy Dù của các TĐND tôi có cấp bậc lớn nhất. Xe ngừng ngay tại chợ Dục Mỹ. Chúng tôi vừa xuống xe thì từ trong quán nước bên đường một ông mặc đồ Dù hai bông mai đen một gạch dưới vẫy tay gọi: lại đây... lại đây. Tôi mặt mày xanh lè kỳ này là tiêu rồi. Nhanh như con sóc tôi la lên: *"Tất cả tập hợp, anh em sửa sang lại quân phục. Hiệp làm chuẩn một hàng ngang trước mặt ông. Chuẩn úy Nguyễn Phạm Phúc SQ: 75/118249 trưởng toán 9 người trình diện trung tá chờ lệnh"*. Tôi la to và rõ ràng từng chữ một cả chợ cũng còn nghe. Ai cũng quay lại nhìn chúng tôi chắc rất ư là khâm phục quân phong, quân kỷ của Nhảy Dù. Trúng tâm lý ông hiền từ hỏi: Đi đâu vậy? Sao tóc dài vậy. Tôi trả lời: Thừa trung tá tụi em xuống chợ hớt tóc và mua ít đồ. Ông bảo: Nhớ về đơn vị sớm. Tôi mừng hơn bắt được vàng trả lời dạ, rồi đằng sau quay hô to: Tan hàng cố gắng rồi dot lẹ, hú hồn... Nhưng vẫn nhớ bảng tên Phát đó là Trung tá Phát LĐT/LĐIIIND.

Chúng tôi ăn sáng ở Câu Lạc Bộ A của Trường Pháo Binh, xong ra chợ Dục Mỹ mua đồ và uống cà phê. Cô Loan chủ quán nhận ra tôi ngay. Trước đây 7 tháng tôi là khách hàng thường trực của cô khi học CBSQ/PB. Cô có dáng người cao nước da trắng của con gái Đà Lạt. Ở tới chiều chúng tôi đón xe về lại Đơn Vị. Tối đó thiết giáp rút lui, không hiểu tại sao lại bắn loạn xạ hai bên đường như sợ bị phục kích làm chết và bị thương lính của TĐ6ND. Tờ mờ sáng ĐĐ21ND được lệnh hành quân. Ai rút không biết ĐĐ21ND tiến

lên giải vây cho TĐ6ND đang bị tấn công. Trung úy Hà ĐĐT/ĐĐ21ND điều các trung đội tấn công với pháo binh yểm trợ. Đóng quân trên đỉnh đồi nhỏ cách Quốc Lộ 21 khoảng trăm mét sau lưng BCH/TĐ6ND, tôi bắn pháo vào cứ điểm xung quanh Buôn Ea Thi bên kia đường, đạn nổ từng tràng ngăn các cuộc tấn công. VC mấy lần bắn sẻ bằng CKC. Tôi suýt chết trong gang tấc. Trung úy Hà cho Hiệp khinh binh bò lên nhưng bị một CKC khác bắn bẻ tay cầm M16. VC ở khắp nơi tấn công nhưng không làm gì được, phòng tuyến vẫn vững vàng. Nhưng VC không để yên cho các căn cứ Pháo của ND. Với quân số đông áp đảo họ dễ dàng bọc hậu, xuyên hông tấn công các căn cứ PBNĐ. Không có quân tác chiến bảo vệ, căn cứ PBNĐ đều bị tràn ngập. Sau đó VC không đánh ĐĐ21ND nữa mà đi vòng qua chúng tôi xuống Quốc Lộ 21 về Nha Trang, đi từng đoàn trên quốc lộ như đi diễn hành theo đội hình thiết giáp và bộ binh từng thiết.

Trung úy Hà ĐĐT21 phải cho mở đường máu xuống núi, Hiệp khinh binh dẫn đầu ĐĐ21ND chỉ với BCH và Trung Đội 4 tràn xuống bằng qua quốc lộ, hội quân với BCH/TĐ6ND của Trung tá Thành TĐT/TĐ6ND. Vừa tấn công xông qua được quốc lộ tôi nghe tiếng của Thượng sĩ Hùng Thường Vụ ĐĐ21ND: Pháo Binh có đây không? Vì sợ tôi theo không kịp. Đó là lần cuối cùng tôi nói chuyện với Thượng sĩ Hùng (Thượng sĩ Hùng đã vĩnh viễn ở lại cùng với rất nhiều anh em khác). Hiệp khinh binh chạy theo giúi vào tay tôi cây AK47 bá xếp và bảo: Ông giữ phòng thân khi nào về Nha Trang bán lấy tiền xài, rồi cười ha hả. Chưa chi mà đã lo sợ về Nha Trang không có tiền xài. Trên nét mặt của người lính ĐĐ21ND không có chút gì là lo lắng hay sợ sệt, họ kỷ luật và hồn nhiên như là đang tham dự hành quân thao dợt. ĐĐ21ND và BCH/TĐ6ND cắt rừng, lội suối, nhỏ chột hướng về Dục Mỹ. VC phản ứng không kịp trong 2 ngày đầu rồi cái gì tới thì phải tới. Khi gom đủ quân, VC bao vây và tấn công ĐĐ21ND và BCH/TĐ6ND Quân số ít ỏi, không liên lạc, tiếp tế, thiếu đạn dược và yểm trợ tan hàng là điều không tránh khỏi. Ngày 2 tháng 4 năm 1975, ĐĐ21ND và BCH/TĐ6ND tan hàng. Trung tá Thành TĐT/TĐ6ND, Trung úy Hà ĐĐT21 bị bắt.

ĐĐ21ND và BCH/TĐ6ND bị phục kích vào rạng sáng ngày 2 tháng 4 năm 1975. Sau đợt tấn công đầu tiên và bất ngờ của VC vào đội hình ĐĐ21ND anh em hy sinh rất nhiều, Trung úy Hà sắp xếp lại đội hình ra lệnh chiếm cao điểm vì ĐĐ21ND đang ở triền suối. Tôi theo Trung úy Hà xung phong lên chiếm cao điểm, cây AK của Hiệp bây giờ mới hữu dụng. Tôi làm một tràng lấy tinh thần rồi theo chân Trung úy Hà và Trung Đội 4. AK, lựu đạn rải theo tôi phóng người nằm bẹp dưới gốc cây. Trái lựu đạn bay bỗng rớt lăn trước mặt chừng 3 mét. Vì đang trên đà phóng người tới té xấp cạnh gốc cây nên tôi bắt lựu khi thấy lựu đạn. Lấy tay ôm mặt dí người sát đất. Âm! Tôi mở mắt ra sau tiếng nổ, thấy xác Việt Trung đội 4 gục xuống. Việt cũng xung phong cũng trên đà phóng người tìm chỗ ẩn nấp vô tình đè trên trái lựu đạn hoặc là che mảnh cho tôi. Sống chết số trời. Tôi định thần nhìn qua thì không thấy Trung úy Hà đâu nữa chắc là đã lên tới đỉnh rồi. Tôi dạt qua trái cùng anh em. AK lại nổ, nhiều anh em dính đạn ngã gục. Tôi đáp trả, siết cò hết luôn băng AK rồi dọt vào bụi rậm cắt đường xuống suối trở lại. Súng vẫn nổ giòn khắp nơi. Tôi men theo suối theo sau là 3 ND. Mà lạ lùng, càng xuống suối tiếng súng càng xa dần, chúng tôi tiếp tục đi... Tôi tìm một chỗ kín đáo gần con suối, cả 4

người núp mình vào đó đợi trời tối sẽ đi. Một lát sau chúng tôi nghe nhiều tiếng con gái giọng Bắc nói chuyện, hình như đang lấy nước và giặt đồ. Thì ra chỗ này là hậu cần của VC. Chúng tôi đã vô tình lọt vào VC mà cũng không ai ngờ là có 4 ND đang nằm kế bên. Đúng là chỗ nguy hiểm nhất là chỗ an toàn nhất.

Rừng già nên trời tối rất nhanh. Học bài học xương máu vừa qua nên tôi quyết định đi sâu vào rừng càng xa Quốc Lộ 21 càng tốt trước khi đi xéo về Dục Mỹ. Tôi chọn Dục Mỹ vì bản đồ tôi cầm chỉ tới đó thôi, biết đi đâu bây giờ và lúc nào cũng nghĩ Dục Mỹ đang là tuyến chiến đấu vì có cả 3 Quân Trường ở đó (QT Pháo Binh, QT Lam Sơn, và QT Biệt Động Quân). Bỏ lại cây AK mà Hiệp đưa hết đạn rồi, hỏa lực còn lại 2 M16 với 2 băng đạn và Colt 45. Tôi dẫn đầu với chiếc la bàn trong tay, người sau vịn vai người trước. Trời tối đen như mực chúng tôi lên đường. Đi suốt đêm tới trời sáng, cẩn thận băng qua trảng tranh lớn tôi hối đi nhanh để vào lại trong rừng thì nghe tiếng gọi Nhảy Dù, Nhảy Dù. Xa chừng khoảng 30 mét là hai bộ đồ ND đứng lên từ bụi cây thấp kêu chúng tôi. Đó là 2 ND của TĐ5ND thất lạc mấy ngày rồi, gặp chúng tôi nên mừng lắm. Thế là chúng tôi có 6 người 2 TĐ2ND, 2 TĐ5ND và 2 TĐ6ND và thêm 1 con chó nhỏ. Chúng tôi đi không nghỉ để chạy với thời gian. Đi không kể ngày đêm, khi mệt hoặc đói thì nghỉ nấu cháo húp mỗi người một ít xong cứ thế mà đi không hề biết ngày giờ chi cả. Dọc đường chúng kiến xác của anh em ND rải rác khắp nơi. Tôi cẩn thận tháo thẻ bài cất giữ để khi về được Dục Mỹ thì báo tin, đã gần chục cái. Lương thực thì chỉ có 2 bịch gạo tươi mà Nương đệ tử đã nhét vào túi cho tôi. Còn 2 đệ tử Nương và Hồng theo tôi không biết giờ này ở đâu đã lạc từ cú “tấp pi” đầu tiên của VC, chắc là theo Trung úy Hà. Hai bịch gạo và 1 con chó là lương thực của 6 người chúng tôi và đó cũng là lần đầu tiên trong đời tôi ăn thịt chó. Một ngày vào buổi trưa, chúng tôi nghe nhiều tiếng trực thăng bay trên đầu như là đang đổ quân. Tuy không cách nào liên lạc được nhưng lại tăng niềm tin cho chúng tôi. Tôi cắt xéo đường hướng về Dục Mỹ và cuối cùng cũng tới.

Từ trong rừng trên cao nhìn xuống Dục Mỹ sao im lìm quá không giống như đánh nhau. Và tôi cũng không nghe tiếng pháo binh từ lâu lắm rồi. Chúng tôi vẫn đổ xuống Dục Mỹ vào buổi sáng sớm, lên vào một chòi canh rẫy của ai đó. Chúng tôi nhổ khoai mì nấu ăn xong lại tiếp tục vào rừng đi bọc vòng qua hướng khác. Tôi đã đoán được chuyện gì đã xảy ra với Dục Mỹ. Đói khát tả tơi chúng tôi lại xuống làng, lần này tôi quyết định xuống vào buổi chiều để tối đột nhập vào làng gặp dân hỏi thăm tin tức và tính đường khác chớ không thể ở mãi trong rừng được. Cũng như lần trước 4 người canh 2 người nấu. Ăn xong trời chưa tối chúng tôi nằm nghỉ rồi ngủ quên lúc nào không biết. Cái gì đó chọt vào ngực làm tôi thức dậy, hai họng súng AK đang chĩa vào tôi. Hai ba người đè tôi xuống và trói chúng tôi lại. Khi biết tôi là sĩ quan, người cán bộ trung niên tới hỏi đơn vị và cấp bậc rồi dẫn chúng tôi ra ngoài lên xe Lam chở về chợ Dục Mỹ. Chúng tôi bị bắt bởi đơn vị quân dân mới thành lập ở Dục Mỹ nên cũng dễ thở. Họ bỏ chúng tôi ngay chợ Dục Mỹ. Ngay lúc đó có vài tên đơn vị chánh qui mặc đồ xanh đi qua, chúng chửi thề giọng Bắc găm gù như muốn ăn tươi nuốt sống chúng tôi. “Địt Mẹ làm sao tụi bây xuống tới đây được”. Dân chúng bu lại rất đông nhìn chúng tôi như che chở. Người cán bộ trung niên nói gì với tụi chính qui, mấy tên đó hậm hực bỏ đi. “Mấy anh ăn gì chưa để em nấu mì

cho mấy anh”, tiếng người con gái nghe quen quen. Tôi nhìn lên thì ra là CÔ LOAN chủ quán cà phê mà tôi quen. Người cán bộ trung niên không nói gì. Im lặng là đồng ý. Chúng tôi được đưa vào trụ sở nhìn vào tấm lịch treo tường NGÀY 9 THÁNG 4 NĂM 1975. Chúng tôi đã 7 ngày lang thang trong rừng kể từ ngày xa đơn vị. Cô Loan mang lại cho chúng tôi 6 tô mì và nước uống. Riêng tôi là ly chanh đường quen thuộc mà tôi thường gọi khi tới quán CÔ uống nước vì tôi không biết uống cà phê, và nhiều miếng thịt bò nằm dưới đáy tô mì. Ôi kỷ niệm không bao giờ quên được của những ngày cuối tháng 3.

Tặng và Tưởng Nhớ Các Bạn Tôi Những Người Một Lần Áo Hoa và Mũ Đỏ

MĐ Chuẩn úy Nguyễn Phạm Phúc

SQ: 75/118249/TĐ2PBND

Nguồn: [Hội Quán Phi Dũng](#)

P hụ Lục

MỘT LẦN ÁO HOA & MŨ ĐỎ

Tặng và Tưởng Nhớ Các Bạn Tôi, những người Một Lần Áo Hoa và Mũ Đỏ

Dạo đó anh đi mười bảy tuổi
Thiên Thần Mũ Đỏ xúng đòi trai
Vũ trụ mình ta chân đạp gió
Không gian lơ lửng bắt mây trôi
Ngang dọc tung hoành vùng hỏa tuyến
Giữ yên bờ cõi đất Phương Nam
Thần Kinh thương nhớ tình lưu luyến
Đồng Khánh trường tan má đỏ hồng
Anh rời *Hiệp Khánh* vào chiến địa
Phong Điền nối tiếp *Động Ông Đò*
Thường Đức vang danh quân giặc khiếp
Vu Gia vượt sóng giữ sông xanh
Một không sáu hai đầy xác cộng
Sư ba lẻ bốn chốc tan tành
Mùa xuân năm ấy hoa mai rộ
Đại Lộc bình yên có Hoa Dù
Tháng ba mười sáu theo quân lệnh
Lướt sóng quân hành xuôi giang Nam
Bỏ lại sau lưng nhiều tình lỡ
Tiễn Anh nước mắt ướt vai này
Về mái trường xưa qua *Đồng Đế*
Được nhìn *tượng đá đứng ngàn năm*
Có người em gái nằm xoã tóc
Đề đợi anh về đầu trăm năm
Nha Trang chào đón đoàn quân lạ
Dục Mỹ chiều nay ngập bóng Dù

Quân Đoàn Hai thối theo lộ 7
Đề lại Nhảy Dù chót *Khánh Dương*
Hai sư đoàn cộng trần nhau xuống
Một Lữ Đoàn Dù gắng tiến lên
Tứ bề thọ địch *Đèo M'Drak*
Xung phong tiếp viện *Buôn Ea Thi*
Ngạo nghề trên tay viên đạn cuối
Nhảy Dù hai chữ *cố gắng* thôi
Thiên Thần gãy cánh ngàn thây đổ
Khánh Dương thương nhớ *Lữ Đoàn 3*
Chí trai vị quốc không danh lợi
Vong thân bắt nhục đáng anh hùng
Máu đào tươi thắm màu *Mũ Đỏ*
Xác thân tô điểm áo *Hoa Dù*
Nợ nước muôn đời trên vai nặng
Ơn nhà trọn kiếp mãi trong tâm.

Mũ Đỏ Cù Lũ Nhí

Nguồn: Internet eMail by **MD Anthony Huỳnh** chuyển

Đăng ngày Chúa Nhật, December 3, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH